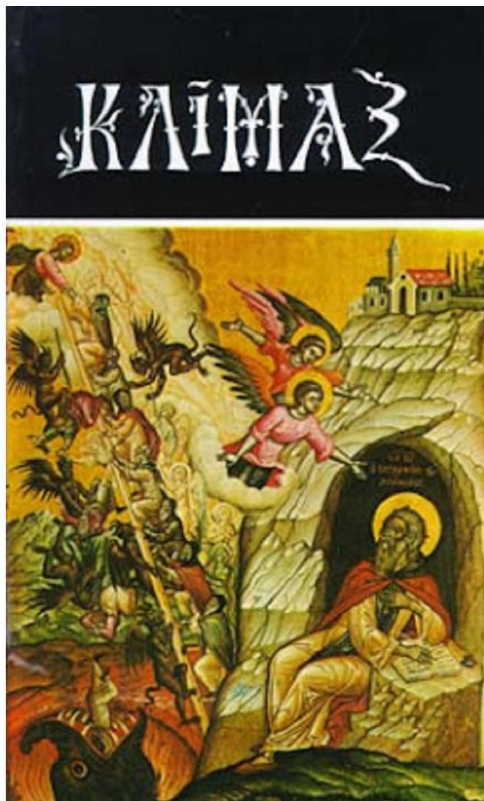

imverias.blogspot.com

Αγίου Ιωάννου του Σιναΐτου: Περί φιλαργυρίας (Καθώς και περί ακτημοσύνης)

6–7 Minuten

Κλίμαξ

ΛΟΓΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΕΚΤΟΣ

Περί φιλαργυρίας

(Καθώς και περί ακτημοσύνης)

1. Πολλοί από τους σοφούς διδασκάλους μετά από τον προηγούμενο τύραννο συνηθίζουν να τοποθετούν τον παρόντα μυριοκέφαλο δαίμονα της φιλαργυρίας. Και για να μη μεταβάλωμε την σειρά των σοφών εμείς οι άσοφοι, ακολουθήσαμε τον ίδιο κανόνα και την ίδια απόφασι. Έτσι αφού ομιλήσωμε ολίγο με την αρρώστεια, θα ομιλήσωμε έπειτα εν συντομία και για την κατάστασι της υγείας.

2. Η φιλαργυρία είναι προσκύνησις των ειδώλων, θυγατέρα της απιστίας, προφασίστρια νόσων, μάντις γηρατειών, υποβολεύς ανομβρίας, προμηνυτής λιμών.

3. Φιλάργυρος είναι εκείνος πού καταφρονεί τις ευαγγελικές εντολές και τις παραβαίνει ενσυνείδητα. Όποιος απέκτησε αγάπη διεσκόρπισε χρήματα. Όποιος όμως ισχυρίζεται πώς συμβιβάζει στην ζωή του και τα δύο, αυτοαπατήθηκε.

4. Όποιος πενθεί για τις αμαρτίες του, απαρνήθηκε και το σώμα του. Διότι όταν το εκάλεσε η περίστασις, ούτε αυτό το λυπήθηκε.

5. Μη ισχυρίζεσαι ότι μαζεύεις χρήματα για τους

πτωχούς. Διότι δύο μόνο λεπτά αγόρασαν την ουράνιο βασιλεία. (Λουκ. κα' 2)

6. Ο φιλόξενος και ο φιλάργυρος συναντήθηκαν. Και ο δεύτερος αποκαλούσε τον πρώτο αδιάκριτο και ασύνετο.

7. Όποιος ενίκησε το πάθος αυτό, έπαυσε να έχει μέριμνες. Όποιος είναι δεμένος μαζί του, ποτέ δεν θα κάνει καθαρά προσευχή.

8. Αρχή της φιλαργυρίας, η πρόφασις της ελεημοσύνης. Τέλος δε αυτής, το μίσος προς τους πτωχούς. Έως ότου κάποιος συγκεντρώση τα χρήματα, κάνει ελεημοσύνες. Όταν όμως τα συγκεντρώση, σφίγγουν τα χέρια του.

9. Είδα ανθρώπους πτωχούς ως προς τα χρήματα, οι οποίοι επλούτησαν στην ζωή των «πτωχών τώ πνεύματι»· δηλαδή επλούτησαν στην μοναχική ζωή. Και έπαυσαν πλέον να ενθυμούνται την προηγούμενη πτωχεία τους.

10. Ο φιλοχρήματος μοναχός είναι ξένος προς την ακηδία(!), ενθυμούμενος κάθε ώρα τον αποστολικό λόγο «Ο αργός μηδέ εσθιέτω» (Β' Θεσ. γ' 10), καθώς και το: «Αί χείρες αύται διηκόνησαν εμοί και τοίς σύν εμοί»! (Πράξ. κ' 34).

11. Η ακτημοσύνη είναι απαλλαγή από τις φροντίδες, αμεριμνία βίου, οδοιπορία ανεμπόδιστη, αποξένωσις από την λύπη, πίστις στις εντολές του Θεού.

12. Ο ακτήμων μοναχός είναι κύριος όλου του κόσμου. Έχει αναθέσει στον Θεόν την φροντίδα του, και με την πίστι του αυτή τους έχει όλους δούλους του. Δεν θα ομιλήση σε άνθρωπο για ανάγκες του. Όλα δε όσα του προσφέρονται, τα δέχεται σαν από το χέρι του Κυρίου. Ο ακτήμων εργάτης της αρετής είναι υιός της απροσπαθείας, και αυτά που έχει θεωρεί σαν να μη τα έχη. Όταν ήλθε η ώρα της αναχωρήσεως για την άσκησι, τα εθεώρησε όλα σαν σκύβαλα. Εάν όμως λυπείται για κάποιο πράγμα, σημαίνει ότι δεν έγινε ακόμα ακτήμων. Ο ακτήμων άνθρωπος έχει καθαρά προσευχή, ενώ ο φιλοκτήμων προσεύχεται έχοντας τον νου του σε υλικά πράγματα.

13. Όσοι ζουν ως υποτακτικοί, είναι ξένοι προς την φιλαργυρία. Διότι εκείνοι πού και το σώμα ακόμη παρέδωσαν, τι κρατούν λοιπόν ως ιδικό τους; Αυτοί σε ένα μόνο σημείο συνήθως υστερούν: Παρουσιάζονται εύκολοι και έτοιμοι σε τοπικές μετακινήσεις.

14. Είδα υλική περιουσία πού έκανε μερικούς μοναχούς να παραμένουν υπομονητικά στον τόπο τους. Εγώ δε περισσότερο απ' αυτούς εμακάρισα εκείνους που περιπλανώνται για την αγάπη του Κυρίου.

15. Όποιος εγεύθηκε τα ουράνια, εύκολα καταφρονεί τα επίγεια. Ο άγευστος όμως εκείνων αγάλλεται με τα γήϊνα υπάρχοντά του.

16. Όποιος ασκεί την ακτημοσύνη χωρίς λόγο και πνευματική βάσι, υφίσταται δύο αδικίες: και από τα παρόντα απέχει και τα μέλλοντα στερείται.

Ας μη φανούμε λοιπόν, ώ μοναχοί, πιο άπιστοι από τα πτηνά, πού ούτε μεριμνούν ούτε συγκεντρώνουν τροφές (πρβλ. Ματθ. ζ' 26).

17. Μέγας είναι εκείνος που απαρνείται κατά τρόπον θεάρεστο τα χρήματα. Άγιος όμως είναι εκείνος που απαρνείται το ιδικό του θέλημα. Ο μέν πρώτος θα λάβη εκατονταπλάσια είτε με χρήματα είτε με χαρίσματα. Ο δε δεύτερος θα κληρονομήση ζωήν αιώνιο.

18. Δεν θα λείψουν τα κύματα από την θάλασσα. Ούτε από τον φιλάργυρο η οργή και η λύπη.

19. Όποιος καταφρονεί τα υλικά, απηλλάγη από

τις δικαιολογίες και τις αντιλογίες, ενώ ο φιλοκτήμων και για μία βελόνα ακόμη αγωνίζεται μέχρι θανάτου.

20. Η ακλόνητη πίστις θα περιορίση τις μέριμνες, ενώ με την μνήμη του θανάτου κατορθώνεται ακόμη και η απάρνησις του σώματος.

21. Στον Ιώβ δεν υπήρχε ίχνος φιλαργυρίας· γι' αυτό και όταν τα στερήθηκε όλα, έμεινε ατάραχος.

22. «Ρίζα πάντων των κακών, και είναι και λέγεται η φιλαργυρία» (Α' Τιμ. ζ' 10). Διότι αυτή είναι που δημιούργησε μίσση και κλοπές και φθόνους και χωρισμούς και έχθρες και ζάλες και μνησικακίες και ασπλαγχνίες και φόνους.

23. Με ολίγη φωτιά μερικοί έκαψαν μεγάλο δάσος. Αντιθέτως με μία αρετή άλλοι εσώθηκαν από όλα τα τωρινά και προηγούμενα πάθη. Αυτή ονομάζεται απροσπάθεια. Την εγέννησε δέ η πείρα και η γεύσις της αγάπης του Θεού και η φροντίδα για την μεταθανάτιο απολογία.

24. Δεν ξεχάσθηκε από τον πολύ προσεκτικό αναγνώστη ο λόγος της μητροκάκου, δηλαδή της μητέρας όλων των κακών γαστριμαργίας.

Αναφέρει η ίδια σαν δεύτερο απόγονό της στην

κακή και επάρατη τεκνογονία της τον λίθο της αναισθησίας, δηλαδή την σκληρότητα της καρδίας. Αλλά με εμπόδισε να την τοποθετήσω (την αναισθησία) στην θέσι της ο πολυκέφαλος όφης της ειδωλολατρείας, (η φιλαργυρία), η οποία, χωρίς να ξέρω πώς, αριθμείται τρίτη στην αλυσίδα των οκτώ παθών από τους διακριτικούς Πατέρας.

Αφού λοιπόν χωρίς πολλά λόγια ετελειώσαμε τον λόγο περί φιλαργυρίας, επιθυμούμε να ομιλήσωμε τώρα περί αναισθησίας, εξετάζοντάς την τρίτη στην σειρά, αν και στην τάξι της γεννήσεώς της είναι δεύτερη. Έπειτα απ' αυτήν θα ειπούμε ολίγα λόγια περί ύπνου και αγρυπνίας, καθώς επίσης και περί της νηπιώδους και ανάνδρου δειλίας. Διότι αυτά τα νοσήματα είναι των αρχαρίων.

Ένα βραβείο ακόμη! Όποιος το κατέκτησε προχωρεί σαν άϋλος προς τον ουρανό.

Δεκάτη έκτη πάλη! Όποιος ενίκησε σ' αυτήν, ή έχει αποκτήσει αγάπη ή έπαυσε να έχη μέριμνες.
από το βιβλίο "Κλίμαξ"

Ι.Μ.Παρακλήτου

